

Sprüche 18

Septuaginta (LXX)

- 1 προφάσεις ζητεῖ ἀνὴρ βουλόμενος χωρίζεσθαι ἀπὸ φίλων ἐν παντὶ δὲ καιρῷ ἐπονείδιστος ἔσται
- 2 οὐ χρεῖαν ἔχει σοφίας ἐνδεής φρενῶν μάλλον γὰρ ἄγεται ἀφροσύνη
- 3 ὅταν ἔλθῃ ἀσεβῆς εἰς βάθος κακῶν καταφρονεῖ ἐπέρχεται δὲ αὐτῷ ἀτιμία καὶ ὄνειδος
- 4 ὕδωρ βαθὺ λόγος ἐν καρδίᾳ ἀνδρός ποταμὸς δὲ ἀναπηδύει καὶ πηγὴ ζωῆς
- 5 θαυμάσαι πρόσωπον ἀσεβοῦς οὐ καλόν οὐδὲ ὅσιον ἐκκλίνειν τὸ δίκαιον ἐν κρίσει
- 6 χεῖλη ἀφρονος ἄγουσιν αὐτὸν εἰς κακά τὸ δὲ στόμα αὐτοῦ τὸ θρασὺ θάνατον ἐπικαλεῖται
- 7 στόμα ἀφρονος συντριβὴ αὐτῷ τὰ δὲ χεῖλη αὐτοῦ παγίς τῇ ψυχῇ αὐτοῦ
- 8 ὀκνηροὺς καταβάλλει φόβος ψυχῶν δὲ ἀνδρογύνων πεινᾶσουσιν
- 9 ὁ μὴ ἰώμενος ἑαυτὸν ἐν τοῖς ἔργοις αὐτοῦ ἀδελφός ἐστιν τοῦ λυμαινομένου ἑαυτόν
- 10 ἐκ μεγαλωσύνης ἰσχύος ὄνομα κυρίου αὐτῷ δὲ προσδραμόντες δίκαιοι ὑψοῦνται
- 11 ὕπαρξις πλουσίου ἀνδρός πόλις ὄχυρά ἢ δὲ δόξα αὐτῆς μέγα ἐπισκιάζει
- 12 πρὸ συντριβῆς ὑψοῦται καρδίᾳ ἀνδρός καὶ πρὸ δόξης ταπεινοῦται
- 13 ὃς ἀποκρίνεται λόγον πρὶν ἀκοῦσαι ἀφροσύνη αὐτῷ ἐστιν καὶ ὄνειδος
- 14 θυμὸν ἀνδρός πραῖνει θεράπων φρόνιμος ὀλιγόψυχον δὲ ἄνδρα τίς ὑποίσει
- 15 καρδίᾳ φρονίμου κτᾶται αἴσθησιν ὅσα δὲ σοφῶν ζητεῖ ἔννοιαν
- 16 δόμα ἀνθρώπου ἐμπλατύνει αὐτόν καὶ παρὰ δυνάσταις καθιζάνει αὐτόν
- 17 δίκαιος ἑαυτοῦ κατήγορος ἐν πρωτολογίᾳ ὥς δ' ἂν ἐπιβάλῃ ὁ ἀντίδικος ἐλέγχεται
- 18 ἀντιλογίας παύει κλῆρος ἐν δὲ δυνάσταις ὀρίζει
- 19 ἀδελφὸς ὑπὸ ἀδελφοῦ βοηθούμενος ὥς πόλις ὄχυρά καὶ ὑψηλὴ ἰσχύει δὲ ὥσπερ τεθεμελιωμένον βασίλειον
- 20 ἀπὸ καρπῶν στόματος ἀνὴρ πῖμπλησιν κοιλίαν αὐτοῦ ἀπὸ δὲ καρπῶν χειλέων αὐτοῦ ἐμπλησθήσεται
- 21 θάνατος καὶ ζωὴ ἐν χειρὶ γλώσσης οἱ δὲ κρατοῦντες αὐτῆς ἔδονται τοὺς καρποὺς αὐτῆς

22 ὃς ἐκβάλλει γυναῖκα ἀγαθὴν ἐκβάλλει τὰ ἀγαθὰ ὁ δὲ κατέχων μοιχαλίδά ἄφρων καὶ ἀσεβής